

troer nemlig, at det er ønskeligt, at navnlig den yngste Klasse af Officerer er unge, friske og bevægelige Mænd, der, jeg kunde næsten sige, ere tilbøjelige til at hengive sig til Illusioner og til at lade sig lokke af Gæren, selv hvor Gæren næsten er et Phantom. Jeg troer, at Secondlieutenanterne, som de efter Lovforslaget ville blive danne, ikke i Tidens Længde ville vise sig skikkede til deres Hverv og, jeg skal tilføje, ikke ville faae tilstrækkelig Tilgang. Man har vel henviist til Reserveofficererne, som jo ogsaa tildeels have viist sig meget brugbare — dette er blandt Andet blevet udtalt her af et æret Medlem, hvis Erfaring i saa Henseende maa staae fuldkomment til Troende (Magius) —, men der vil vise sig en stor Forskjel med Hensyn til Tilgangen. Hidtil har man faaet Folk til Reserveofficerer, der valgte at blive Officerer istedetfor at blive Menig. Idet de meldte sig som Officeraspiranter og gjennemgik Aspirantskolen, undgik de at blive Menige, eller — om man just ikke kan sige, at de undgik dette, idet de ikke alle vare pligtige til at blive Menige, — saa oversprang de dog de Meniges Stilling. Men nu skal man for at opnaae Stillingen som Secondlieutenant først være Menig, altsaa gjennemgaae Recruitskolen, derefter gjennemgaae Corporalskolen og saa en eetaarig Officersskole; først da er man paa det Standpunkt at kunne blive Secondlieutenant, og derpaa hjemsendes man. Jeg troer ikke, at det er Veien, ad hvilken man vil kunne vente at faae synderlig Tilgang, og ad hvilken man vil faae en ret brugbar Stamme. — Jeg vender mig dernæst til de faste Officersers Uddannelse. Hvad jeg her først har Betænkelse ved, er Tiden. Idet jeg fuldkomment gaaer ind paa Hovedtanken, at man ikke kan blive Befalingsmand, førend man har været Menig, siger jeg, at man efter min Mening i dette Lovforslag er kommen ind paa at drive Afguberi med Gamaschetjenesten i en anden Form end den, hvori man hidtil har kjendt den. Hidtil har man havt Gamaschetjenesten saaledes, som den drives i Armeen i Form af Paradetjeneste, men her vil man faae den saaledes, at der bliver drevet Afguberi med det at have været Menig og Underofficerer i saa og saa lang Tid. Lad os see, hvorledes man herefter skal blive

fast Officerer. Man skal først udskrives, og Udskrivningsalderen er det 22de Aar. Jeg skal herved først berøre, hvad jeg antydede i Begyndelsen af dette Foredrag, at der er en Bestemmelse i det forelagte Udkast til en Lov om Forandringer i Værnepligtsloven, som staaer i en vis Forbindelse hermed. Det er nemlig i det nævnte Udkast foreslaet, at man af dem, som fremstille sig til Udskrivning, ikke skal forlange den samme Høide som hidtil; man skal kunne udskrives til Soldat med en noget ringere Høide og, man kan gjerne sige til, med noget mindre Legemskræfter, saaledes som de hyppigt findes i en lidt yngre Alder. Denne Bestemmelse hidrører fra, at man vil give unge Mennesker, som ville uddanne sig til at blive Officerer, og som fra Begyndelsen af have dette Maal for Øie, Leilighed til noget tidligere at gjennemgaae de mange Trin, som skulle gjennemgaaes, for at de i nogenlunde rimelig Tid kunne opnaae den passende Stilling i Armeen, som de søge; naar de ikke have noget rimeligt Haab om at naae denne Stilling i en nogenlunde tidlig Alder og at blive frie for at leve i Usikkerhed, om de overhovedet ville naae den inden en vis Alder, vil man ikke kunne vente, at dygtige Kræfter ville melde sig; naar man skal leve i Usikkerhed, om man overhovedet kan blive fast Officer, indtil sit 26de eller 27de Aar, kan man ikke vente at faae Tilgang af dygtige Kræfter til denne Carriere. Den omtalte nye Bestemmelse i Værnepligtsloven er jo imidlertid ikke vedtagen endnu, og man maa vel gaae ud fra, at det paagjældende Lovudkast ikke kan ventes at blive gennemført i denne Samling; derfor har man jo just optaget en anden Deel af Værnepligtsbestemmelserne i nærværende Lovforslag. Som Forholdet altsaa nu staaer, kunne de Fleste ikke udskrives førend det 22de Aar; de kunne vel efter den nu bestaaende Værnepligtslov melde sig forlobs forinden; men saa maa de have den fulde Høide og, jeg kunde sige, Drøide; men der er jo mangfoldige unge og livlige Personer, som ere saare vel skikkede til at begynde deres krigeriske Uddannelse, og som ogsaa meget godt kunne gjennemgaae en Recruitskole, naar man vil tage lidt Hensyn til dem, med Hensyn til hvilke Geværer man giver dem, men som ikke inden